

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobce **R. D.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 10. 2009, číslo X, **o plný invalidní důchod**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal v zákonné lhůtě žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 10. 2009, kterým mu byl podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. odňat od 10. 11. 2009 plný invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín ze dne 23. 9. 2009 již není plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti o 50%. Žalobce s rozhodnutím nesouhlasil, neboť trpí těžkými depresemi, bojí se vycházet ven z bytu, lidí, navštěvovat obchody atd. Žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí.

K nařízenému ústnímu jednání se žalobce bez řádné omluvy nedostavil. Žalovaná navrhovala s ohledem na závěry posudku posudkové komise zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násled. soudního řádu správního v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), tedy ke dni 1. 10. 2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Novém Jičíně dne 23. 9. 2009 při kontrolní lékařské prohlídce míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce hodnotil podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění kapitoly V, položky 5, písm. c) 50% a vyslovil, že žalobce není již nadále plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, ale je částečně invalidní dle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobce a jeho dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 30. 4. 2010 posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Ostravě. Z posudku posudkové komise soud zjistil, že posudková komise prostudovala spisovou dokumentaci, zdravotní dokumentaci ošetřujícího praktického lékaře MUDr. J. J., zdravotní dokumentaci psychiatrické ambulance MUDr. V. R. a sdělení zaslané žalobcem komisi poštou doručeno 13. 4. 2010 a 16. 4. 2010. Komise také vycházela z vlastního zjištění při jednání. Posudková komise došla k závěru, že u žalobce šlo k datu napadeného rozhodnutí o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s dominantním postižením psychiky. Na dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu se dle komise podílí i mentální defekt a bolestivý syndrom páteře. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je dle komise smíšená porucha osobnosti těžšího stupně, kdy stav odpovídá příloze č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí, kapitole V, položce 5, písm. c), kde je uvedeno rozmezí 40-60%. Komise stanovila střední hodnotu 50% i s přihlédnutím k ostatním zdravotním potížím a předchozímu pracovnímu zařazení žalobce. Dle komise u žalobce nešlo k datu rozhodnutí žalované o zdravotní postižení uvedená pod písm. d). Nešlo ani o zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek ani o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky. Komise na závěr konstatovala, že od doby přiznání plné invalidity v roce 2001 se halucinace, pseudohalucinace ani obsedantní myšlenky při pravidelné medikamentózní léčbě neopakovaly. Trvají drobné výkyvy tenze, stav je dle komise možné hodnotit jako stabilizovaný. Ve zdravotní dokumentaci psychiatrické ambulance ani praktického lékaře nejsou lékařské nálezy, které by měnily posudkový závěr.

Skutková zjištění ve věci učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 1. 10. 2009, z obsahu posudkového spisu žalobce uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení v Novém Jičíně a z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 30. 4. 2010.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost

soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o odnětí dávky důchodového pojištění, podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobce. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem. V případě, kdy dochází k odnímání pobírané dávky důchodového pojištění, je posudková komise povinna též přesvědčivě odůvodnit, zda při porovnání s obdobím, kdy byla přiznána odnímaná dávka, došlo u pojištěnce ke zlepšení zdravotního stavu, ke stabilizaci zdravotního stavu, případně zda odnímaná dávka nebyla přiznána v důsledku posudkového omylu.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobce k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 30. 4. 2010. Tento posudek podala posudková komise v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobce a odborným členem

posudkové komise byl též lékař – odborný psychiatr, tedy odborník v oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobce. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházela posudková komise z ustanovení § 6 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a určila, jakými zdravotními postiženími žalobce trpí a tato postižení uvedla v diagnostickém souhrnu. Posudková komise dospěla k závěru zcela shodně se závěrem posudkového lékaře, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je smíšená porucha osobnosti těžšího stupně. Za tohoto stavu považuje soud za přesvědčivé hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění, kapitoly V, položky 5, písm. c). Tato položka je určena pro poruchy osobnosti a poruchy chování s těžkým narušením osobnosti a s výrazným snížením celkové výkonnosti organismu. Uvedená položka udává možný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti v procentním rozpětí 40-60% a posudková komise postižení žalobce hodnotila ve středním pásmu 50% i s přihlédnutím k ostatním zdravotním potížím a předchozímu pracovnímu zařazení. U žalobce nešlo o zdravotní postižení uvedená pod písm. d), nešlo ani o zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek ani o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky. Od doby přiznání plné invalidity v roce 2001 se halucinace, pseudohalucinace ani obsedantní myšlenky při pravidelné medikamentózní léčbě u žalobce neopakovaly. Trvají drobné výkyvy tenze, stav je stabilizovaný.

Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 30. 4. 2010 za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v něm uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobce vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila. Posudková komise stanovila pracovní omezení, která žalobce má a také uvedla okruh zaměstnání, která je žalobce při dodržení stanovených pracovních omezení schopen vykonávat.

Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce ve výši 50% je nižší než 66% a u žalobce se nejedná ani o zdravotní postižení podle přílohy č. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Žalobce tak k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu nesplňoval podmínky plné invalidity, jak jsou vymezeny ve výše citovaném ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního.

Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobce v tomto řízení nebyl úspěšný a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 soudního řádu správního).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení

stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 12. července 2010

**JUDr. Miroslava Ježoviczová
samosoudkyně**